

LA SETMANA DE VALENTÍ PUIG

Núñez festeja Cru

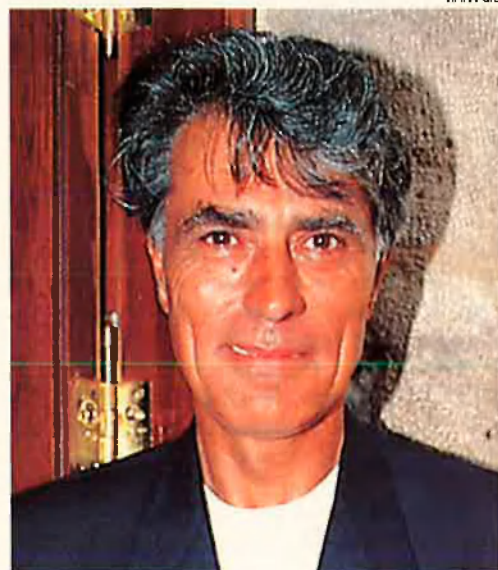
"Davant l'altar, Núñez una vegada més ha donat el 'sí' a Cruyff, per poder entrar tots dos de bracet als annals de la història d'un club que dona vida a la societat civil, nodreix el batec de la política, consolida famílies, genera riqueses immenses i ens permet conversar hores i hores sense caure en la temptació de parlar de dones."

Louis Farrakhan.

Dilluns, 16. Els partidaris de Vidal-Quadras o de Trias de Bes esmolen les armes, preparant-se per la liquidació de l'enemic. És sabut que els adversaris sempre són al partit contrari i els enemics al propi partit, però fins i tot així la gent del PP de Catalunya potsen en fa un gra massa, per no aprendre la ficció del conuiu si no és que volen que actuï de forma encara més òbvia la tutela de la direcció política des de Madrid, afegint a la imatge fraticida el factor negatiu del sucursalisme, segons en farà ús Convergència posant-li olor de sofre. Vet quí com la lluita al PP i les renyines del PSC afavoreixen CiU, a punt d'iniciar la campanya electoral, com si no fos un principi elemental de la política que l'electorat castiga sempre els partits que comparen dividits.

Dimarts, 17. Vivim de ple la tercera onada tecnològica, però quan plou massa o fa vent l'antena parabòlica disbarata les imatges: el combat entre cultura i naturalesa no s'acaba mai, amb tifons i terratrèmols per una banda i les grans obres d'enginyeria o els miracles tecnològics per l'altra, deixant de costat l'aspecte més arcaic de l'ecologisme fonamentalista, encaparrat en la noció d'un món molt pur a força d'estratègies de lobby violent. En certa manera, ho podem relacionar amb la gran crisi de liderat dels negres que se senten marginats als Estats Units, al marge també de la nova classe mitjana negra, de cada vegada més conservadora. De cop i volta, passar de

Jesús Hermida.

Luther King a Louis Farrakhan és una mica bèstia, per marginat que puguis sentir-te. Martin Luther King, certament no era un sant —li agradaven tant les dones com a Jack Kennedy i plagiava els sermons del teòleg Paul Tillich—, però hi ha una gran distància entre la campanya pels drets civils i el fanatisme de Nació de l'Islam, brutalment antisemita. En tot cas, en un llibre molt polèmic de fa anys, Charles Murray venia a dir que les polítiques assistencials de l'estat —providència del "New Deal" a Lyndon Johnson— havien empitjorat les coses en comptes de millorar-les, sobretot pel que fa a la pobresa i el racisme, perquè per paternalisme no incentivaven la capacitat d'iniciativa individual i ancoraven en la marginació el ciutadà subvencionat, poc disposat a fer un esforç per sortir del ghetto si és que rep ajudes per quedar-s'hi.

Dimecres, 18. L'antipujolista que cada matí esmorza a la granja de la cantonada avui feia cara d'home desconcertat per terribles enfrontaments entre el cor i la raó. "Vaig veure Pujol ahir a la nit, al programa de Jesús Hermida. Per què els polítics no s'ajusten una mica més al clixé que en tenim i ens deixen opinar de forma impertorbable, sense cap necessitat de rectificació? T'ho dic perquè ahir Pujol va estar esplèndid i fins i tot l'abundància de tics me'l feia més convincent. Ara ja no sé si tornar a fer-me pro-convergent o suposar que ahir fou una excepció al dia a dia pujolista que tant m'irrita". Amb el

ff per tota una eternitat

CARME PUÉRTOLAS

Josep Lluís Núñez.

feix de diaris al costat, anava esmicolant el croissant, sense adonar-se'n, capficat en "una formidable" aparició de Pujol, que li havia "canviat tots els esquemes". Per fer la contrària, li dic que tot això també té a veure –segons invitació d'Hermida– amb la frivolitat de més d'un columnista del Madrid que viu d'esquena a la realitat de les coses.

Dijous, 19. Núñez ara vol Cruyff per tota una eternitat. Mai més vol dir demà passat, com assegurava Romanones. "Tota una eternitat amb Cruyff" podria ser el títol d'un bon *best-seller*, per a promoure amb vídeo inclòs. En una obra de teatre de Tom Sttopard, un dels personatges diu: "L'eternitat és un pensament terrible. Vull dir, quan s'acabarà?". Ja veig el president del Barça declamant Sttopard ben aviat, quan el poble demani una nova picabaralla, quan ens faci falta menys eternitat amb Cruyff. Davant l'altar, Núñez una vegada més ha donat el "sí" a Cruyff, per poder entrar tots dos de bracet als annals de la història d'un club que dóna vida a la societat civil, nodreix el batec de la política, consolida famílies, genera riqueses immenses i ens permet conversar hores i hores sense caure en la temptació de parlar de dones.

Divendres, 20. Pel que fa a la sentència del Tribunal de Justícia de la UE en contra de la discriminació positiva, ja em sembla bé que algunes feministes la considerin del tot il·legítima perquè és un tribunal tot d'homes,

ARXIU

Johan Cruyff.

però no crec que pensessin igual si la sentència finalment hagués estat a favor. Aquestes coses també passen alguna vegada amb el nostre Tribunal Constitucional, sobretot si és qüestió autonòmica.

Valentí Puig